

ogfaa et levende Dnske hos mig, men jeg troer, at den danske Rigsdag vil faae megen Tak i disse Egne, naar den vilde bidrage til, at de Forhold, jeg nu har omtalt, kunde blive mere klarede, og desfor denne Forhandling kunde bidrage til, at f. Ex. dette Tjendeforhold kunde blive ordnet, saa vilde det være et Spørgsmaal, om ikke Egnene i det Hele i Kængden vilde vinde mere end Als og Erø tabe ved, at vi for Diebliffet nægte disse 2000 Rd. Saasnart Biskoppen afgaer, overtager Thens Bispestol jo igjen det kirkelige Tilshyn over Als og Erø, og da ere naturligviis de 2000 Rd. i hvert Fald til fri Raadighed.

Kirke- og Underviisningsministe-

ren: Den ærede Rigsdagsmand, der nu fatte sig, gjorde en aldeles urigtig Angivelse, forsaavidt han yttrede, at Administrationsudgifterne ved Kirkekasen paa Erø beløb sig til over 3,800 Rd.; det er nemlig ikke ved Kirkekasen paa Erø, men derimod ved Kirkekaserne saavel paa Als som Erø, at de udgjøre dette Beløb, men naar han nu fra disse 3,800 Rd. drager 2000 Rd. til Bispen, saa vil han see, at de gaae bethdelig ned, nemlig til 1,800 Rd. Der er imidlertid ogsaa et Bidrag til Amtmanden, som udredes deraf; jeg erindrer ikke i Diebliffet, hvor stort det er, men saavidt jeg veed, beløber det sig til 500 Rd., og det vil naturligviis være Gjenstand for mine Bestræbelser ogsaa at see at faae dette afløst. Endelig maa det ikke oversees, at disse Kirkekasers Bestyrelse har været forbunden med ganske særdeles Bausfeligheder. Med Hensyn til de augustenburgske Kirkekasjer maa det erindres, at de have staaet under en privat Bestyrelse og i et ganske særligt Forhold til den forrige Eier af de augustenburgske Godser, og de ere først for ikke meget lang Tid siden komne ind under Kirke- og Underviisningsministeriet. Der forebrød derfor en lempelig Behandling af disse Forhold; naar Penge have været ubfatte til en lavere Rentefod, saa vilde det være ubilligt, om man pludselig vilde sige dem op og gjøre Forandring, men jeg kan forsikre den ærede Rigsdagsmand, at der er saa Sager i Kirke- og Underviisningsministeriet, der have krævet et mere udholdende og anstrengende Arbeide

end netop en hensigtsmæssig Ordning af disse Kirkekasjer. Jeg indrømmer, at der endnu staaer overordentlig Meget tilbage i denne Henseende, og at saa at sige kun Begyndelsen er gjort, men naar man siger, at 3,800 Rd. til Administrationsudgifter er et aldeles uforholdsmæssigt Beløb, saa gaar jo netop mit Andragende ud paa, at man fra Rigsdagens Side vil søge at formindste det ved at tage disse 2000 Rd. bort, og man vil da see at faae dette Forhold med Hensyn til Amtmanden afløst, og i det Hele saavidt muligt at indskrænke Udgifterne i Fremtiden. Den fuldkommen urigtige Forudsætning, som den ærede Rigsdagsmand gif ud fra, haaber jeg nu vil svække Indtrykket af hans indtrængende Opfordring til Thinget om at stemme for Udvalgets Fleertals Forslag. — Der er een Bemærkning, som jeg ikke kan unblade at fremsætte, nemlig at den ærede Rigsdagsmand ikke sidder her som Repræsentant for de Dele af Landet, hvis Anliggender han nu forhandlede, og disse vedkomme derfor strengt taget ikke Rigsdagen. Da disse Landsdele ikke ere repræsenterede her paa Rigsdagen, bringer man, ved at saadanne Anliggender føres ind i Forhandlingerne her, Noget frem, der ikke finder sig repræsenteret fra den folkelige Side; jeg er i saa Henseende den eneste Repræsentant for disse Anliggender, som er her tilstede i Rigsdagen, og det er som saadan, at jeg netop opfordrer til at stemme for de gjorte Forslag. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at der var indkommet en enkelt Sag; det er ganske rigtigt; dog staaer den ikke ganske klar for mig nu, jeg erindrer blot, at det var en reent forkeert Sag derovre fra; men det regne vi ikke, at der kan komme en saadan enkelt Sag. Der er imidlertid hverken fra Geistlighedens eller Menighedernes Side kommet nogen alvorlig Udtalelse om, at disse Spørgsmaal maatte blive optagne; saasnart der kommer en saadan fra Menighedernes Side — og der kan ikke være saa store Bausfeligheder, at de jo nok kunne finde en Udvei til at komme frem dermed — vil jeg ansee mig forpligtet til at optage Spørgsmaalet derom; men det, at den ærede Rigsdagsmand, der ikke kan fremtræde i Egenkab af Repræsentant for disse Landsdele, frembarer Dnske derom, vil ikke indeholde tilstrækkelig